

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lutego 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Maciej Żelazowski
Sędziowie:	SA Grzegorz Chojnowski SA Andrzej Wiśniewski (spr.)
Protokolant:	sekr. sądowy Karolina Pajewska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Christophera Świerka

po rozpoznaniu w dniu 18 lutego 2015 r. sprawy

1) **B. L. (1)**

oskarżonego z art. 258 § 1 k.k., art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 91 § 3 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1,2,5 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i innych

2) **K. K. (1)**

oskarżonego z art. 65 § 3 k.k.s. w zb. z art. 91 § 3 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i innych

3) **M. K. (1)**

oskarżonego z art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 91 § 3 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

4) **Ł. M.**

oskarżonego z art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 91 § 3 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

5) **P. K. (1)**

oskarżonego z art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 91 § 3 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

6) **M. K. (2)**

oskarżonego z art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 91 § 3 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

7) **W. P.**

oskarżonego z art. 65 § 3 k.k.s. w zb. z art. 91 § 4 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.
i innych

8) **K. S. (1)**

oskarżonego z art. 65 § 3 k.k.s. w zb. z art. 91 § 4 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.
i innych

na skutek apelacji, wniesionych przez wszystkich obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp.

z dnia 29 września 2014 r., sygn. akt II K 202/13

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy, uznając apelacje obrońców oskarżonych za oczywiście bezzasadne;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. P., adw. E. W. i adw. B. M. kwoty po 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych z VAT, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonym z urzędu w postępowaniu odwoławczym, podwyższając wynagrodzenie dla adw. M. P. o kwotę 175,51 (sto siedemdziesiąt pięć 51/100) złotych tytułem zwrotu kosztów dojazdu na rozprawę przed Sądem Apelacyjnym w Szczecinie;

III. zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa wydatki postępowania odwoławczego w częściach ich dotyczących oraz wymierza im opłaty w kwocie:

1) B. L. (1) 400 (czteryście) złotych,

2) K. K. (1) 4.200 (cztery tysiące dwieście) złotych,

3) M. K. (1), Ł. M., P. K. (1), M. K. (2) i W. P. po 1.380 (tysiąc trzysta osiemdziesiąt) złotych,

4) K. S. (1) 480 (czteryście osiemdziesiąt) złotych za drugą instancję.

Andrzej Wiśniewski Maciej Żelazowski Grzegorz Chojnowski

UZASADNIENIE

(na podstawie art. 423 §1a k.p.k. sporządzone co do oskarżonych: B. L. (1), M. K. (1), P. K. (1), M. K. (2) i K. S. (1))

Prokurator oskarżył B. L. (1) o to, że:

I. W okresie od października 2008r. do stycznia 2009r. w K., wspólnie i w porozumieniu R. Z., P. S., oraz innymi osobami brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, której celem było dokonywanie na terenie Polski zakupu papierosów nie posiadających znaków skarbowych pochodzących z uprzednio dokonanego z Ukrainy i Białorusi przemytu, a następnie ich przewozu na teren Europy Zachodniej, wykonywanie ściśle określonych zadań, do których należało organizowanie zakupu nielegalnych papierosów, ich przechowywanie, ukrywanie oraz organizowanie bezpiecznego transportu ładunku papierosów do Wielkiej Brytanii ,

tj. o czyn z art. 258 § 1 kk

II. w okresie od października 2008r. do grudnia 2008r. w K., wspólnie iw porozumieniu z R. Z., P. S., oraz innymi osobami, działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, czyniąc sobie z tej działalności stałe źródło dochodów, brał udział w

zorganizowaniu zakupu i przewozu z Polski do Wielkiej Brytanii wyrobów akcyzowych w postaci papierosów marek (...) i (...) w łącznej ilości co najmniej 8.800 pakietów, sprowadzonych na terytorium kraju spoza obszaru Wspólnoty Europejskiej bez ich uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy, oraz bez przedstawienia organowi celnemu, lub dokonania zgłoszenia celnego, stanowiących przedmiot czynów zabronionych określonych w art. 63 § 2 kks oraz art. 86§ 1 kks, w wyniku czego narażeniu na uszczuplenie uległ podatek akcyzowy dużej wartości o łącznej wartości 438.900,00 zł., oraz uszczuplone należności w celne w łącznej kwocie 14.777,00 zł. I tak:

1. w dniu 29.10.2008r. w K., działając wspólnie i w porozumieniu z R. Z. i P. S. brał udział w zorganizowaniu zakupu i przewozu z Polski do Wielkiej Brytanii wyrobów akcyzowych w postaci papierosów marek (...) i (...) w łącznej ilości co najmniej 2.200 pakietów, sprowadzonych na terytorium kraju spoza obszaru Wspólnoty Europejskiej bez ich uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy, stanowiących przedmiot czynów zabronionych określonych w art. 63§ 2 kks oraz art. 86§ 1 kks, które ukrył w naczepie nr rej. (...), a następnie zorganizował i nadzorował ich przewóz do Wielkiej Brytanii w wyniku czego narażeniu na uszczuplenie uległ podatek akcyzowy o łącznej wartości 109.725,00 zł., oraz uszczuplone należności celne w kwocie 3694,25zł.

2. w dniu 15.11.2008r. w K., działając wspólnie i w porozumieniu z R. Z. i P. S. brał udział w zorganizowaniu zakupu i przewozu z Polski do Wielkiej Brytanii wyrobów akcyzowych w postaci papierosów marek (...) i (...)w łącznej ilości co najmniej 2.200 pakietów, sprowadzonych na terytorium kraju spoza obszaru Wspólnoty Europejskiej bez ich uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy, stanowiących przedmiot czynów zabronionych określonych w art. 63§ 2 kks oraz art. 86§ 1 kks, które ukrył w naczepie nr rej. (...), a następnie zorganizował i nadzorował ich przewóz do Wielkiej Brytanii w wyniku czego narażeniu na uszczuplenie uległ podatek akcyzowy o łącznej wartości 109.725,00 zł., oraz uszczuplone należności celne w kwocie 3694,25 zł.

3. w dniu 26.11.2008r. w K., działając wspólnie i w porozumieniu z R. Z. i P. S. brał udział w zorganizowaniu zakupu i przewozu z Polski do Wielkiej Brytanii wyrobów akcyzowych w postaci papierosów marek (...) i (...)w łącznej ilości co najmniej 2.200 pakietów, sprowadzonych na terytorium kraju spoza obszaru Wspólnoty Europejskiej bez ich uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy, stanowiących przedmiot czynów zabronionych określonych w art. 63§ 2 kks oraz art. 86§ 1 kks, które ukrył w naczepie nr rej. (...), a następnie zorganizował i nadzorował ich przewóz do Wielkiej Brytanii w wyniku czego narażeniu na uszczuplenie uległ podatek akcyzowy o łącznej wartości 109.725,00 zł., oraz uszczuplone należności celne w kwocie 3694,25 zł.

4. w dniu 09.12.2008r. w K., działając wspólnie i w porozumieniu z R. Z. i P. S. brał udział w zorganizowaniu zakupu i przewozu z Polski do Wielkiej Brytanii wyrobów akcyzowych w postaci papierosów marek (...)i (...) w łącznej ilości co najmniej 2.200 pakietów, sprowadzonych na terytorium kraju spoza obszaru Wspólnoty Europejskiej bez ich uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy, stanowiących przedmiot czynów zabronionych określonych w art. 63§ 2 kks oraz art. 86§ 1 kks, które ukrył w naczepie nr rej. (...), a następnie zorganizował i nadzorował ich przewóz do Wielkiej Brytanii w wyniku czego narażeniu na uszczuplenie uległ podatek akcyzowy o łącznej wartości 109.725,00 zł., oraz uszczuplone należności celne w kwocie 3694,25 zł,

tj. o czyn z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 3 kks w zw. art. 37 § 1 pkt 1,2,5 kks w zw. z art.7 § 1 kks i art. 6§2 kks

III. w okresie od 17.12.2008r. do 07.01.2009r. w K., wspólnie i w porozumieniu z R. Z., oraz innymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodów, na terenie bazy firmy (...) przy ul. (...) w zaparkowanej tam naczepie nr rej. (...) przechowywał wyroby akcyzowe w postaci 12600 kilogramów tytoniu do palenia sprowadzonego na terytorium kraju spoza obszaru Wspólnoty Europejskiej bez uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy, oraz bez przedstawienia organowi celnemu, stanowiące przedmiot czynów zabronionych w określonych w art. 63§ 2 kks oraz art. 86§ 1 kks, w wyniku czego narażeniu na uszczuplenie uległ podatek akcyzowy w dużej wartości w kwocie 1.354.505 zł, oraz uszczuplone należności celne w kwocie 5.679,00 zł.

tj. o czyn z art. 65 § 1 kks w zb. z art.91 § 3 kks w zw. art. 37 § 1 pkt 1,2,5 kks w zw. z art. 7§1 kks

IV. W maju 2009r. w T., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodów, dwukrotnie pomógł w zbyciu dla K. K. (1) wyrobów akcyzowych w postaci papierosów marki (...) w łącznej ilości 1760 pakietów sprowadzonych na terytorium kraju spoza obszaru Wspólnoty Europejskiej bez ich uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy, oraz bez przedstawienia organowi celnemu, lub dokonania zgłoszenia celnego, stanowiących przedmiot czynów zabronionych określonych w art. 63§ 2 kks oraz art. 86§ 1 kks, w wyniku czego uszczupleniu uległ podatek akcyzowy w kwocie 144.113,00 zł, oraz należności celne w kwocie 8.110,00 zł.

tj. o czyn z art. 65§3kks w zb. z art. 91§3 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 kks w zw. z art. 7§1 kks w zw. z art. 6§2 kks

V. w sierpniu 2009r. w miejscowości K. (1) (...), na posesji należącej do K. K. (1), wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami przechowywał wyroby akcyzowe w postaci papierosów marki (...) w łącznej ilości 14.000 pakietów sprowadzonych na terytorium kraju spoza obszaru Wspólnoty Europejskiej bez ich uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy, oraz bez przedstawienia organowi celnemu, lub dokonania zgłoszenia celnego, stanowiących przedmiot czynów zabronionych określonych w art. 63 § 2 kks oraz art. 86 § 1 kks, w wyniku czego naraził na uszczuplenie uległ podatek akcyzowy dużej wartości w kwocie 1.146.320,00 zł oraz należności celne w kwocie 64.512,00 zł,

tj. o czyn art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91§ 3 kks w zw. art. 37 § 1 pkt 1 i 2 kks w zw. z art. 7§1 kks i art. 6§2 kks

VI. w sierpniu 2009 r. w miejscowości K. (1)(...) na posesji należącej do K. K. (1), wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami przechowywał wyroby akcyzowe w postaci papierosów marki(...) w łącznej ilości 1000 pakietów sprowadzonych na terytorium kraju spoza obszaru Wspólnoty Europejskiej bez ich uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy, oraz bez przedstawienia organowi celnemu, lub dokonania zgłoszenia celnego, stanowiących przedmiot czynów zabronionych określonych w art. 63§ 2 kks oraz art. 86§ 1 kks, spośród których 800 pakietów zbył następnie dla W. P. i K. S. (1), w wyniku czego naraził na uszczuplenie uległ podatek akcyzowy małej wartości w kwocie 81.880,00 zł oraz należności celne w kwocie 4.608,00 zł,

tj. o czyn art. 65 § 3 kks w zb. z art. 91§ 4 kks w zw. z art.7§1 kks

VII. w lutym 2010r. na terenie powiatu (...), działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu wspólnie i w porozumieniu z W. P. i innymi osobami, czyniąc sobie z tej działalności stałe źródło dochodów, brał udział w zorganizowaniu zakupu i przewozu z Polski na teren Niemiec i Wielkiej Brytanii uprzednio przemyconych z Ukrainy i Białorusi do Polski wyrobów akcyzowych w postaci papierosów marki (...), (...), (...), nie posiadających polskich znaków skarbowych akcyzy w ilości nie mniejszej niż 6500 pakietów, w wyniku czego uszczupleniu uległ podatek akcyzowy dużej wartości w kwocie nie mniejszej niż 677.813,00 zł., oraz należności celne w kwocie 29.952,00 zł,

tj. o czyn art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91§ 3 kks w zw. art. 37 § 1 pkt 1 i 2 kks w zw. z art. 7§1 kks i art. 6§2 kks

VIII. w roku 2010 w S. i L. gm. T. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, czyniąc sobie z tej działalności stałe źródło dochodów, nabył w celu odsprzedaży z zyskiem wyroby akcyzowe w postaci tytoniu do palenia w łącznej ilości nie mniejszej niż 300kg., nie posiadającego oznaczenia polskimi znakami akcyzy, stanowiącego przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63§ 2 kks w wyniku czego uszczupleniu uległ podatek akcyzowy w łącznej kwocie 131.478,60 zł, i tak:

1. w połowie 2010r. w S., nabył od W. P. w celu odsprzedaży z zyskiem wyroby akcyzowe w postaci tytoniu do palenia w łącznej ilości nie mniejszej niż 120kg., nie posiadającego oznaczenia polskimi znakami akcyzy, stanowiącego przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63§ 2 kks w wyniku czego uszczupleniu uległ podatek akcyzowy w kwocie 56.348,00 zł,

2. w drugiej połowie 2010r. oraz na początku 2011r. w S. i L. gm. T., działając wspólnie i w porozumieniu z A. Z. kilkakrotnie nabył od A. Ż. w celu odsprzedaży z zyskiem wyroby akcyzowe w postaci tytoniu do palenia w łącznej ilości nie mniejszej niż 160 kg., nie posiadającego oznaczenia polskimi znakami akcyzy, stanowiącego przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63§ 2 kks w wyniku czego uszczupлению uległ podatek akcyzowy w kwocie 75.130,60 zł,

tj. o czyn z art. 65 § 3 kks w zw. z art. 6§2 kks

IX. w listopadzie 2011r. w T. (1) oraz T., działając wspólnie i w porozumieniu z K. K. (1) i innymi osobami, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu czyniąc sobie z tej działalności stałe źródło dochodów, dwukrotnie nabył od J. T. (1) a następnie pomógł w zbyciu dla innych osób wyroby akcyzowe w postaci papierosów marki (...) w łącznej ilości 16.000 pakietów, sprowadzonych na terytorium kraju spoza obszaru Wspólnoty Europejskiej bez ich uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy, oraz bez przedstawienia organowi celnemu, lub dokonania zgłoszenia celnego, stanowiące przedmiot czynów zabronionych określonych w art. 63§ 2 kks oraz art. 86§ 1 kks, w wyniku czego narażeniu na uszczuplenie uległ podatek akcyzowy dużej wartości w kwocie 1.668.462,00 zł, oraz należności celne w kwocie 73.728,00 zł,

tj. o czyn z art. 65§1 kks w zb. z art. 91§3 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 2 kks w zw. z art. 7§1 kks w zw. z art. 6§2 kks

M. K. (1) oskarżył o to, że:

XVIII. W listopadzie 2011r. w T. (1) oraz G., działając wspólnie i w porozumieniu z B. L. (1), K. K. (1) i innymi osobami, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, czyniąc sobie z tej działalności stałe źródło dochodów, dwukrotnie nabył od J. T. (1) i innych osób wyroby akcyzowe w postaci papierosów marki (...) w łącznej ilości 16.00 pakietów, sprowadzonych na terytorium kraju spoza obszaru Wspólnoty Europejskiej bez ich uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy, oraz bez przedstawienia organowi celnemu, lub dokonania zgłoszenia celnego, stanowiące przedmiot czynów zabronionych określonych w art. 63§ 2 kks oraz art. 86§ 1 kks, w wyniku czego uszczupлению uległ podatek akcyzowy dużej wartości w kwocie 1.668.462,00 zł, oraz należności celne w kwocie 73.728,00 zł ,

tj. o czyn z art. 65§1kks w zb. z art. 91§3 kks w zw. z art.. 37 § 1 pkt 1 i 2 kks w zw. z art. 7§1 kks w zw. z art. 6§2 kks

K. S. (1), oskarżył o to, że:

XXIII. W sierpniu 2009r. w miejscowości K. (1) (...) na posesji należącej do K. K. (1), działając wspólnie i w porozumieniu z W. P. nabył od B. L. (1) i innych osób wyroby akcyzowe w postaci papierosów marki (...) w łącznej ilości 800 pakietów, sprowadzonych na terytorium kraju spoza obszaru Wspólnoty Europejskiej bez ich uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy, oraz bez przedstawienia organowi celnemu, lub dokonania zgłoszenia celnego, stanowiące przedmiot czynów zabronionych określonych w art. 63§ 2 kks oraz art. 86§ 1 kks, w wyniku czego uszczupлению uległ podatek akcyzowy małej wartości w kwocie 65. 504,00 zł, oraz należności celne w kwocie 3.686,00 zł.

tj. o czyn z art. 65 § 3 kks w zb. z art. 91§ 4 kks w zw. z art. 7§1 kks

P. K. (1) i M. K. (2) oskarżył o to, że:

XXIV. W sierpniu 2009r. w miejscowości K. (1) (...), działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodów, wspólnie i w porozumieniu ze sobą pomogli B. L. (1) i innym osobom w ukryciu wyrobów akcyzowych w postaci papierosów marki (...) w łącznej ilości 14.000 pakietów (2.800.000 sztuk papierosów) sprowadzonych na terytorium kraju spoza obszaru Wspólnoty Europejskiej bez ich uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy, oraz bez przedstawienia organowi celnemu, lub dokonania zgłoszenia celnego, stanowiących przedmiot czynów zabronionych

określonych w art. 63§ 2 kks oraz art. 86§ 1 kks, w ten sposób, że wykonując 3 kursy w ciągu następujących po sobie dni przewieźli opisane wyroby akcyzowe samochodem (...)z nieustalonego miejsca na posesję K. K. (1), gdzie zostały złożone na przechowanie, w wyniku czego narazili na uszczuplenie podatek akcyzowej dużej wartości w kwocie 1.146.320,00 zł oraz należności celne w kwocie 64.512,00 zł,

tj. o czyn art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 3 kks w zw. art. 37 § 1 pkt 1 i 2 kks w zw. z art. 7§1 kks w zw. z art. 6§2kks

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim wyrokiem z dnia 29 września 2014r.:

I. oskarżonego **B. L. (1)** uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku z tą tylko zmianą w opisie czynu ,że w miejsce słów „ do stycznia 2009 ” przyjął słowa „ do 07.01.2009 ” i za to na podstawie art. 258 § 1 kk wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności

II. oskarżonego **B. L. (1)** uznał za winnego tego ,że w okresie od października 2008r. do grudnia 2008r. w K., wspólnie iw porozumieniu z R. Z., P. S., oraz innymi osobami, działając w wykonaniu tego samego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, brał udział w zorganizowaniu zakupu i przewozu z Polski do Wielkiej Brytanii wyrobów akcyzowych w postaci papierosów marek (...) i (...) w łącznej ilości co najmniej 8.800 pakietów, sprowadzonych wbrew przepisom ustawy na terytorium kraju spoza obszaru Wspólnoty Europejskiej bez ich uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy, oraz bez przedstawienia organowi celnemu, lub dokonania zgłoszenia celnego, stanowiących przedmiot czynów zabronionych określonych w art. 63 § 2 kks oraz art. 86§ 1 kks, w wyniku czego narażeniu na uszczuplenie uległ podatek akcyzowy o łącznej wartości 438.900,00 zł., oraz należności celne małej wartości w łącznej kwocie 14.777,00 zł. i tak:

1.w bliżej nieustalonym dniu okresu od października 2008r. do grudnia 2008r w K., działając wspólnie i w porozumieniu z R. Z. i P. S. brał udział w zorganizowaniu zakupu i przewozu z Polski do Wielkiej Brytanii wyrobów akcyzowych w postaci papierosów marek (...) i (...) w łącznej ilości co najmniej 2.200 pakietów, sprowadzonych na terytorium kraju spoza obszaru Wspólnoty Europejskiej bez ich uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy, stanowiących przedmiot czynów zabronionych określonych w art. 63§ 2 kks oraz art. 86§ 1 kks, które ukrył w naczepie , a następnie zorganizował i nadzorował ich przewóz do Wielkiej Brytanii w wyniku czego narażeniu na uszczuplenie uległ podatek akcyzowy o łącznej wartości 109.725,00 zł., oraz należności celne w kwocie 3694,25zł.

2.w bliżej nieustalonym dniu okresu od października 2008r. do grudnia 2008r w K., działając wspólnie i w porozumieniu z R. Z. i P. S. brał udział w zorganizowaniu zakupu i przewozu z Polski do Wielkiej Brytanii wyrobów akcyzowych w postaci papierosów marek (...) i (...)w łącznej ilości co najmniej 2.200 pakietów, sprowadzonych na terytorium kraju spoza obszaru Wspólnoty Europejskiej bez ich uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy, stanowiących przedmiot czynów zabronionych określonych w art. 63§ 2 kks oraz art. 86§ 1 kks, które ukrył w naczepie, a następnie zorganizował i nadzorował ich przewóz do Wielkiej Brytanii w wyniku czego narażeniu na uszczuplenie uległ podatek akcyzowy o łącznej wartości 109.725,00 zł., oraz należności celne w kwocie 3694,25 zł.

3.w bliżej nieustalonym dniu okresu od października 2008r. do grudnia 2008r w K., działając wspólnie i w porozumieniu z R. Z. i P. S. brał udział w zorganizowaniu zakupu i przewozu z Polski do Wielkiej Brytanii wyrobów akcyzowych w postaci papierosów marek (...) i (...) w łącznej ilości co najmniej 2.200 pakietów, sprowadzonych na terytorium kraju spoza obszaru Wspólnoty Europejskiej bez ich uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy, stanowiących przedmiot czynów zabronionych określonych w art. 63§ 2 kks oraz art. 86§ 1 kks, które ukrył w naczepie, a następnie zorganizował i nadzorował ich przewóz do Wielkiej Brytanii w wyniku czego narażeniu na uszczuplenie uległ podatek akcyzowy o łącznej wartości 109.725,00 zł., oraz należności celne w kwocie 3694,25 zł.

4.w bliżej nieustalonym dniu okresu od października 2008r. do grudnia 2008r w K., działając wspólnie i w porozumieniu z R. Z. i P. S. brał udział w zorganizowaniu zakupu i przewozu z Polski do Wielkiej Brytanii wyrobów akcyzowych w postaci papierosów marek (...) i (...) w łącznej ilości co najmniej 2.200 pakietów, sprowadzonych na terytorium kraju spoza obszaru Wspólnoty Europejskiej bez ich uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy, stanowiących przedmiot czynów zabronionych określonych w art. 63§ 2 kks oraz art. 86§ 1 kks, które ukrył w naczepie,

a następnie zorganizował i nadzorował ich przewóz do Wielkiej Brytanii w wyniku czego narażeniu na uszczuplenie uległ podatek akcyzowy o łącznej wartości 109.725,00 zł., oraz należności celne w kwocie 3694,25 zł, tj. czynu z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 3 kks w zw. art. 37 § 1 pkt 5 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6§2 kks i za to na podstawie art. 65 § 1 kks w zw. z art. 38§ 1 pkt 3 kks w zw. z art. 7 §2 kks wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 60 zł każda

III. oskarżonego **B. L. (1)** uznał za winnego tego, że w okresie od 17.12.2008r. do 07.01.2009r. w K., wspólnie i w porozumieniu z R. Z., oraz innymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, na terenie bazy firmy (...) przy ul. (...), w zaparkowanej tam naczepie nr rej. (...) przechowywał wyroby akcyzowe w postaci 12600 kilogramów tytoniu do palenia sprowadzonego wbrew przepisom ustawy na terytorium kraju spoza obszaru Wspólnoty Europejskiej bez uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy stanowiącego przedmiot czynu zabronionego w określonym w art. 63§ 2 kks, w wyniku czego narażeniu na uszczuplenie uległ podatek akcyzowy wielkiej wartości w kwocie 1.354.505 zł, tj. czynu z art. 65 § 1 kks w zw. art. 37 § 1 pkt 1,5 kks i za to na podstawie art. 65 § 1 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 60 zł każda

IV. oskarżonego **B. L. (1)** uznał za winnego tego, że w maju 2009r. w T., działając w wykonaniu tego samego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, dwukrotnie pomógł w zbyciu dla K. K. (1) wyrobów akcyzowych w postaci papierosów marki (...) w łącznej ilości 1760 pakietów sprowadzonych wbrew przepisom ustawy na terytorium kraju spoza obszaru Wspólnoty Europejskiej bez ich uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy, oraz bez przedstawienia organowi celnemu, lub dokonania zgłoszenia celnego, stanowiących przedmiot czynów zabronionych określonych w art. 63§ 2 kks oraz art. 86§ 1 kks, w wyniku czego uszczupleniu uległ podatek akcyzowy małej wartości w kwocie 144.113,00 zł, oraz należności celne małej wartości w kwocie 8.110,00 zł, tj. czynu z art. 65§3kks w zb. z art. 91§3 kks w zw. z art. 7§1 kks w zw. z art. 6§2 kks i za to na podstawie art. 65§3kks w zw. z art. 7§ 2 kks wymierzył mu karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 60 zł każda

V. orzekając w granicach czynów opisanych w pkt V i VI części wstępnej wyroku oskarżonego **B. L. (1)** uznał za winnego tego, że w sierpniu 2009 r. w miejscowości K. (1) (...), na posesji należącej do K. K. (1), wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, działając w wykonaniu tego samego zamiaru, w krótkich odstępach czasu kilkakrotnie przechowywał wyroby akcyzowe w postaci papierosów marki (...) w łącznej ilości 14.000 pakietów oraz w postaci papierosów marki (...) w łącznej ilości 1000 pakietów, sprowadzonych wbrew przepisom ustawy na terytorium kraju spoza obszaru Wspólnoty Europejskiej bez ich uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy, oraz bez przedstawienia organowi celnemu, lub dokonania zgłoszenia celnego, stanowiących przedmiot czynów zabronionych określonych w art. 63 § 2 kks oraz art. 86 § 1 kks, w wyniku czego naraził na uszczuplenie podatek akcyzowy dużej wartości w kwocie 1.228.200 zł oraz należności celne małej wartości w kwocie 69.120 zł, tj. czynu art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91§ 3 kks w zw. art. 37 § 1 pkt 1 kks w zw. z art. 7§1 kks w zw. z art. 6§2 kks i za to na podstawie art. 65 § 1 kks w zw. z art. 38 § 1 pkt 3 kks w zw. z art. 7 § 2 kks wymierzył mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych po 60 zł każda

VI. oskarżonego **B. L. (1)** uznał za winnego tego, że w lutym 2010r. na terenie powiatu (...), działając w wykonaniu tego samego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, wspólnie i w porozumieniu z W. P. i innymi osobami, trzykrotnie brał udział w zorganizowaniu zakupu i przewozu z Polski na teren Niemiec i Wielkiej Brytanii wyrobów akcyzowych w postaci papierosów marki (...), (...), (...) w ilości łącznej nie mniejszej niż 6500 pakietów sprowadzonych uprzednio wbrew przepisom ustawy na terytorium kraju spoza obszaru Wspólnoty Europejskiej bez ich uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy oraz bez przedstawienia organowi celnemu, lub dokonania zgłoszenia celnego, stanowiących przedmiot czynów zabronionych określonych w art. 63 § 2 kks oraz art. 86 § 1 kks, w wyniku czego uszczupleniu uległ podatek akcyzowy dużej wartości w kwocie nie mniejszej niż 677.813,00 zł, oraz należności celne małej wartości w kwocie 29.952,00 zł, tj. czynu z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91§ 3 kks w zw. art. 37 § 1 pkt 1 kks w zw. z art. 7§1 kks w zw. z art. 6§2 kks i za to na podstawie art. 65 § 1 kks w zw. z art. 38 § 1 pkt 3 kks w zw. z art. 7 § 2 kks wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 60 zł każda

VII. oskarżonego **B. L. (1)** uznał za winnego tego, że w roku 2010 w S. i L. gm. T. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w wykonaniu tego samego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, kilkakrotnie nabył w celu odsprzedaży z zyskiem wyroby akcyzowe w postaci tytoniu do palenia w łącznej ilości nie mniejszej niż 280 kg, nie posiadającego oznaczenia polskimi znakami akcyzy, stanowiącego przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63§ 2 kks, w wyniku czego uszczupleniu uległ podatek akcyzowy małej wartości w łącznej kwocie 131.478,60 zł, i tak:

1.w połowie 2010r. w S., nabył od W. P. w celu odsprzedaży z zyskiem wyroby akcyzowe w postaci tytoniu do palenia w łącznej ilości nie mniejszej niż 120kg., nie posiadającego oznaczenia polskimi znakami akcyzy, stanowiącego przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63§ 2 kks, w wyniku czego uszczupleniu uległ podatek akcyzowy w kwocie 56.348,00 zł,

2.w drugiej połowie 2010r. w S. i L. gm. T., działając wspólnie i w porozumieniu z A. Z. kilkakrotnie nabył od A. Ż. w celu odsprzedaży z zyskiem wyroby akcyzowe w postaci tytoniu do palenia w łącznej ilości nie mniejszej niż 160 kg, nie posiadającego oznaczenia polskimi znakami akcyzy, stanowiącego przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63§ 2 kks, w wyniku czego uszczupleniu uległ podatek akcyzowy w kwocie 75.130,60 zł,

tj. czynu z art. 65 § 3 kks w zw. z art. 6§2 kks i za to na podstawie art. 65 § 3 kks wymierzył mu karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 60 zł każda

VIII. oskarżonego **B. L. (1)** uznał za winnego tego, że w listopadzie 2011r. w T. (1) oraz T., działając wspólnie i w porozumieniu z K. K. (1) i innymi osobami, w wykonaniu tego samego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, dwukrotnie nabył od J. T. (1), a następnie pomógł w zbyciu dla innych osób wyroby akcyzowe w postaci papierosów marki (...) w łącznej ilości 16.000 pakietów, sprowadzonych wbrew przepisom ustawy na terytorium kraju spoza obszaru Wspólnoty Europejskiej bez ich uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy, oraz bez przedstawienia organowi celnemu, lub dokonania zgłoszenia celnego, stanowiące przedmiot czynów zabronionych określonych w art. 63§ 2 kks oraz art. 86§ 1 kks, w wyniku czego narażeniu na uszczuplenie uległ podatek akcyzowy dużej wartości w kwocie 1.668.462,00 zł, oraz należności celne małej wartości w kwocie 73.728,00 zł, tj. czynu z art. 65§1 kks w zb. z art. 91§3 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 kks w zw. z art. 7§1 kks w zw. z art. 6§2 kks i za to na podstawie art. 65 § 1 kks w zw. z art. 38 § 1 pkt 3 kks w zw. z art. 7 § 2 kks wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 60 zł każda

IX. na podstawie art. 85kk w zw. z art.20 § 2 kks, art. 39 §1 i 2 kks orzeczone wobec oskarżonego **B. L. (1)** w pkt I, II, III, V, VI, VIII części dyspozytywnej wyroku kary pozbawienia wolności oraz orzeczone w pkt II, III, IV, V, VI, VII, VIII części dyspozytywnej wyroku kary grzywny połączył i wymierzył mu karę łączną 3 lat pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wysokości 500 stawek dziennych po 60 zł każda

X. na podstawie art. 33 §1 kks orzekł wobec oskarżonego **B. L. (1)** przepadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowych osiągniętych z popełnienia przestępstw :

-w kwocie 1760 zł związanych z czynem opisanym w pkt IV części dyspozytywnej wyroku

-w kwocie 3.000 zł związanych z czynem opisanym w pkt V części dyspozytywnej wyroku

-w kwocie 7.264 zł związanych z czynem opisanym w pkt VIII części dyspozytywnej wyroku

XVII. oskarżonego **M. K. (1)** uznał za winnego tego, że w listopadzie 2011r. w T. (1) oraz G., działając wspólnie i w porozumieniu z B. L. (1), K. K. (1) i innymi osobami, w wykonaniu tego samego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, dwukrotnie nabył od J. T. (1) i innych osób wyroby akcyzowe w postaci papierosów marki (...) w łącznej ilości 16.000 pakietów, sprowadzonych wbrew przepisom ustawy na terytorium kraju spoza obszaru Wspólnoty Europejskiej bez ich uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy, oraz bez przedstawienia organowi celnemu, lub dokonania zgłoszenia celnego, stanowiące przedmiot czynów zabronionych określonych w art. 63§ 2 kks oraz art. 86§ 1 kks, w

wyniku czego uszczupleniu uległ podatek akcyzowy dużej wartości w kwocie 1.668.462,00 zł, oraz należności celne małej wartości w kwocie 73.728,00 zł ,tj. czynu z art. 65§1kks w zb. z art. 91§3 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 kks w zw. z art. 7§1 kks w zw. z art. 6§2 kks i za to na podstawie art. 65 § 1 kks w zw. z art. 38 § 1 pkt 3 kks w zw. z art. 7 § 2 kks wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 60 zł każda

XVIII. na podstawie art. 69§1 i 2 kk, art. 70§ 1 pkt 1 kk w zw. z art. 20 §2 kks warunkowo zawiesił wobec oskarżonego **M. K. (1)** wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby 2 lat

XXVI. oskarżonego **K. S. (1)** uznał za winnego tego, że w sierpniu 2009r. w miejscowości K. (1) (...) na posesji należącej do K. K. (1), działając wspólnie i w porozumieniu z W. P. nabył od B. L. (1) i innych osób wyroby akcyzowe w postaci papierosów marki (...) w łącznej ilości 800 pakietów, sprowadzonych wbrew przepisom ustawy na terytorium kraju spoza obszaru Wspólnoty Europejskiej bez ich uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy, stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63§ 2 kks, w wyniku czego uszczupleniu uległ podatek akcyzowy małej wartości w kwocie 65. 504,00 zł, tj. czynu z art. 65 § 3 kks i za to na podstawie art. 65 § 3 kks wymierzył mu karę grzywny w wysokości 80 stawek dziennych po 60 zł każda

XXVII . oskarżonych **P. K. (1) i M. K. (2)** uznał za winnych tego, że w sierpniu 2009r. w miejscowości K. (1) (...), działając w wykonaniu tego samego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, wspólnie i w porozumieniu ze sobą trzykrotnie pomogli B. L. (1) i innym osobom w ukryciu wyrobów akcyzowych w postaci papierosów marki (...) w łącznej ilości 14.000 pakietów (2.800.000 sztuk papierosów) sprowadzonych wbrew przepisom ustawy na terytorium kraju spoza obszaru Wspólnoty Europejskiej bez ich uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy, oraz bez przedstawienia organowi celnemu, lub dokonania zgłoszenia celnego, stanowiących przedmiot czynów zabronionych określonych w art. 63§ 2 kks oraz art. 86§ 1 kks, w ten sposób, że wykonując 3 kursy w ciągu tygodnia przewieźli opisane wyroby akcyzowe samochodem (...) z nieustalonego miejsca na posesję K. K. (1), gdzie zostały złożone na przechowanie, w wyniku czego narazili na uszczuplenie podatek akcyzowy dużej wartości w kwocie 1.146.320,00 zł oraz należności celne małej wartości w kwocie 64.512,00 zł ,tj. czynu z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 3 kks w zw. art. 37 § 1 pkt 1 kks w zw. z art. 7§1 kks w zw. z art. 6§2kks i za to na podstawie art. 65 § 1 kks w zw. z art. 38 § 1 pkt 3 kks w zw. z art. 7 § 2 kks wymierzył im obu kary po 1 roku pozbawienia wolności i kary grzywny w wysokości po 100 stawek dziennych po 60 zł każda

XXVIII. na podstawie na podstawie art. 69§1 i 2 kk, art. 70§ 1 pkt 1 kk w zw. z art. 20 §2 kks warunkowo zawiesił wobec oskarżonych **P. K. (1) i M. K. (2)** wykonanie orzeczonych kar pozbawienia wolności na okres próby 2 lat

XXIX. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackich adwokatów M. P., E. W., B. M. kwoty po 1476 zł tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej obrony udzielonej z urzędu

XXX. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonego **B. L. (1)** od ponoszenia kosztów sądowych i obciąża nimi Skarb Państwa

XXXI. na podstawie art. 627 kpk w zw.z art. 633 kpk zasądził od oskarżonych **M. K. (1), K. S. (1), P. K. (1), M. K. (2)** na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe po 1/8 części od każdego z nich oraz wymierza im opłaty w kwotach :

- M. K. (1) w kwocie 1380 zł,

-K. S. (1) w kwocie 480 zł,

-P. K. (1) i M. K. (2) w kwotach po 1380 zł.

Wyrok zaskarżyli apelacjami obrońcy wszystkich oskarżonych.

Obrońca oskarżonego K. S. (1) zaskarżył wyrok w części dotyczącej jego klienta w całości na jego korzyść.

Zaskarżonemu orzeczeniu, na zasadzie art. 427 § 2 kpk i 438 pkt. 2 i 3 kpk, zarzucił:

1. mającą wpływ na treść orzeczenia obrazę przepisów prawa procesowego, tj. art. 7 KPK w zw. z art. 410 KPK, poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów i oparcie ustalenia winy oskarżonego K. S. (1) co do zarzucanego mu czynu wyłącznie na podstawie dowodu z pomówień współoskarżonego K. K. (1), podczas gdy wyjaśnienia K. K. (1) jako złożone po okazaniu mu wyłącznie fotograficznego wizerunku oskarżonego K. S. (1), co zostało uczynione po prawie czterech latach od czasu zdarzenia, jako obarczone błędem wynikającym z upływu czasu od zdarzenia nie mogą stanowić wystarczającego dowodu sprawstwa oskarżonego, nadto zaś nie znajdują poparcia w żadnym innym dowodzie zgromadzonym w sprawie, co finalnie skutkowało wydaniem orzeczenia przekraczającego granicę swobodnej oceny dowodów, w oparciu o niekompletny materiał dowodowy;

2. mającą wpływ na treść orzeczenia obrazę przepisów prawa procesowego, tj. art. 7 KPK w zw. z art. 424 KPK poprzez bezpodstawną odmowę przyznania wiarygodności zeznaniom oskarżonego K. S. (1) i W. P. w zakresie nie dokonania przez K. S. (1) czynu zarzucanego mu w części opisowej wyroku przy jednoczesnym nie wzięciu pod rozwagę przy orzekaniu i nieprzeprowadzenie rzetelnej analizy wyjaśnień B. L. (1) składanych podczas rozprawy i nie odniesienie się do tychże w treści uzasadnienia, a w konsekwencji oparcie orzeczenia na podstawie niekompletnego materiału dowodowego;

3. mający wpływ na treść orzeczenia błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że oskarżony K. S. (1) w sierpniu 2009 był razem z W. P. w miejscowości K. (1) na posesji K. K. (1) gdzie nabył od B. L. (1) papierosy bez akcyzy, w sytuacji gdy brak jakichkolwiek obiektywnych dowodów okoliczność tą potwierdzających, w szczególności nie wynika to z dowodów w postaci nagrań rozmów telefonicznych oraz wyjaśnień K. S. (1), B. L. (1) i W. P., a jedynie niczym nie potwierdzonych pomówień K. K. (1).

Mając na uwadze powyższe zarzuty wniósł o: zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej K. S. (1) i uniewinnienie go od czynu zarzucanego mu w części opisowej wyroku, ewentualnie uchylenie wyroku w części dotyczącej oskarżonego K. S. (1) i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Obrońca oskarżonych P. K. (1) i M. K. (2) zaskarżył wyrok w punktach: XXVII, XXVIII, XXXI części dyspozytywnej, zaś orzeczeniu zarzucił:

błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia, który mógł mieć wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu, że P. K. (1) i M. K. (2) przewieźli na posesję K. K. (1) 14.000 sztuk papierosów (...) sprowadzonych wbrew przepisom ustawy na terytorium kraju spoza obszaru Wspólnoty Europejskiej bez ich uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy oraz bez przedstawienia organowi celnemu lub dokonania zgłoszenia celnego wyłącznie w oparciu o wyjaśnienia oskarżonego K. K. (1) (vide: str. 6-7 uzasadnienia wyroku), pomimo że z wyjaśnień tego oskarżonego wynika jedynie tyle, że P. K. (1) i M. K. (2) przywieźli na jego posesję towar należący do G. M. (1) zapakowany w kartony, których zawartości oskarżony nie widział, a P. K. (1) i M. K. (2) w sposób spójny, logiczny i konsekwentny wyjaśnili, że do takiego zdarzenia, jak opisywane w wyjaśnieniach K. K. (1) w ogóle nie doszło, zaś w okresie zbliżonym do okresu objętego zarzutem istotnie przewozili oni dla G. M. (1) papierosy, lecz były one oznaczone polskimi znakami akcyzy i pochodziły z hurtowni należącej do G. M. (1), a znajdującej się w odległości około 70 km od miejsca zamieszkania oskarżonych P. i M. K. (2);

1. Rażąco naruszenie przepisów postępowania karnego, które mogło mieć wpływ na treść zaskarżonego wyroku, a to:

I. art. 7 k.p.k. polegające na:

a) uznaniu w pełni za wiarygodne wyjaśnień oskarżonego K. K. (1) w zakresie dotyczącym oskarżonym P. K. (1) i M. K. (2), pomimo że:

- wyjaśnienia te - w części obciążającej P. K. (1) i M. K. (2) - opierają się wyłącznie na domysłach wynikających z doświadczeń związanych z prowadzoną przez tego oskarżonego działalnością przestępczą niepotwierdzonych żadnym innym przeprowadzonym w sprawie dowodem, w sytuacji gdy biegli psychiatrzy rozpoznali u oskarżonego skłonność do zaburzeń adaptacyjnych typu nerwicowego w trudnych sytuacjach (vide: str. 14 uzasadnienia wyroku), która

to okoliczność mogła mieć istotny wpływ na treść wyjaśnień składanych przez oskarżonego pod presją organów ścigania karnego w toku postępowania przygotowawczego, a która została całkowicie pominięta przez Sąd przy ocenie wymienionego dowodu;

- wyjaśnienia te w części dotyczącej tego, że właścicielem składowanych u niego papierosów był świadek G. M. (1), są całkowicie przez Sąd pomijane, pomimo że świadek G. M. (1) w swoich zeznaniach złożonych przed Sądem potwierdził, iż był właścicielem tych papierosów i płacił za nie;

b) przyjęciu, że wyjaśnienia P. K. (1) i M. K. (2) stanowią przyjętą przez nich linię obrony (vide: str. 27 uzasadnienia wyroku), pomimo że Sąd nie przedstawił żadnego rozumowania wykazującego, iż wyjaśnienia wymienionych oskarżonych są niekonsekwentne, niespójne, sprzeczne z zasadami logiki, doświadczenia życiowego czy też z pozostałymi dowodami przeprowadzonymi w sprawie (przy pominięciu spekulacji oskarżonego K. K. (1)), która to okoliczność w jaskrawy sposób uwypukla błąd dowolności w ocenie zgromadzonego materiału dowodowego przez Sąd I instancji;

II. art. 9 § 1 kp.k. polegające na niedopuszczeniu z urzędu zeznań świadka G. M. (1), pomimo że to do tego świadka - według treści wyjaśnień oskarżonego K. K. (1) złożonych już w toku postępowania przygotowawczego - miały należeć papierosy, które miały zostać przewiezione przez oskarżonych P. i M. K. (2), zwłaszcza że w takiej sytuacji to świadek ten powinien, jako wskazywany przez oskarżonego K. K. (1) właściciel papierosów przewożonych przez P. i M. K. (2), zostać w pierwszej kolejności, przed P. i M. K. (2), zatrzymany i powinien usłyszeć w postępowaniu przygotowawczym zarzut popełnienia przestępstwa stypizowanego w k.k.s.;

3. obrazę przepisów prawa materialnego, a to art. 65 § 1 k.k.s., polegającą na uznaniu oskarżonych P. K. (1) i M. K. (2) za winnych popełnienia stypizowanego w nim czynu, pomimo że znamieniem strony podmiotowej przestępstwa określonego w art. 65 § 1 k.k.s. jest umyślność, a Sąd I instancji nie przedstawił rozumowania wykazującego winę umyślną oskarżonych.

Wobec wskazanych wyżej zarzutów wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części poprzez uniewinnienie oskarżonych P. K. (1) i M. K. (2) od popełnienia zarzucanych im czynów;

ewentualnie:

2. uchylenie zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego M. K. (1) zaskarżył wyrok co do niego w całości, tj. w punktach XVII i XVIII.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę i mający wpływ na jego treść, a polegający na uznaniu winy oskarżonego w zakresie zarzucanym mu w akcie oskarżenia, pomimo poważnych wątpliwości w tym względzie, wynikających z całego zebranego w sprawie materiału dowodowego (art. 438 pkt 3 kpk).

Wskazując na powyższe wniósł o zmianę wyrok w zaskarżonej części - przez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanych mu czynów, ewentualnie o uchylenie wyroku w tym zakresie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji.

Obrońca oskarżonego B. L. (1) zaskarżył wyrok w całości - w zakresie kary.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił rażąca niewspółmierność-surowość wymierzonej mu kary łącznej pozbawienia wolności - wyrażającej się w wymierzeniu mu kary w wymiarze 3 lat o charakterze bezwzględny, pomimo, iż z zebranego sprawie materiału dowodowego, zarówno w zakresie przedmiotowym jak i podmiotowym wynika, iż kara taka jest niewspółmiernie surowa (art. 438 pkt 4 kpk).

Wskazując na powyższe wniosł o zmianę wyroku w zaskarżonej części - przez :

- Obniżenie kary łącznej pozbawienia wolności do lat 2,
- Warunkowe jej zawieszenie tytułem próby na okres lat 5.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Wszystkie wniesione w tej sprawie apelacje okazały się oczywiście bezzasadne.

Cechą wspólną apelacji kwestionujących winę oskarżonych było podważanie wiarygodności wyjaśnień współoskarżonego K. K. (1). Oskarżony ten złożył obszerne, spójne i konsekwentne wyjaśnienia, negowane obecnie przez tych oskarżonych, którzy nie przyznają się do sprawstwa, a zostali obciążeni przez wyjaśnienia K. K. (1). Skarżący nie mają jednak racji wskazując, że wyjaśnienia K. K. (1) nie zostały zweryfikowane przez inne dowody. Tymczasem jego wyjaśnienia współgrają z wyjaśnieniami J. T. (1), który poddał się samoukaraniu. J. T. (1), tak samo jak K. K. (1) wskazywali na udział Ł. M. w przywozie papierosów do zajazdu prowadzonego przez M. K. (1). Również W. P. częściowo przyznał się do zarzucanego mu czynu, a jego wersja różni się wyłącznie ilością przewożonych papierosów. Zatem nie jest tak, że wyjaśnienia K. K. (1) nie podlegały weryfikacji przez inne dowody. Zresztą jego wyjaśnienia – na co słusznie zwrócił uwagę Sąd I instancji – są drobiazgowo, przedstawiają szereg istotnych informacji niezwiązanych z samymi czynami, a przy tym oskarżony potrafi usystematyzować je chronologicznie, co wzmacnia wiarygodność jego przekazu.

K. K. (1) był też konsekwentny w swych wyjaśnieniach, a jedyna rozbieżność dotyczy osoby (...)", który miał być odbiorcą papierosów przywożonych przez J. T. (1). W wyjaśnieniach składanych w trakcie postępowania przygotowawczego K. K. (1) wielokrotnie wskazywał, że odbiorcą tym był M. (1), właściciel D., czyli M. K. (1). Tak też wyjaśniał J. T. (1) (k. 451-453). Po pewnym czasie K. K. (1) zgłosił swoje obawy w związku z osobą, która kazała mu zmienić wyjaśnienia (k. 714-715), wówczas stwierdzając, że nie chce być konfrontowany z M. K. (1), co jednakże nie stało na przeszkodzie w udziale w konfrontacjach z A. N. (k. 773-775) i P. K. (1) (k. 777-781). Policjant prowadzący te czynności procesowe (M. G. (2)) w trakcie rozprawy w dniu 30.06.2014r. potwierdził obawy K. K. (1) oraz fakt, że doszło do spalenia mu domu. Tę ostatnią okoliczność potwierdził również B. L. (1) (k. 52-56). Spalenie domu miało jednak nastąpić krótko po porwaniu B. L. (1), co miało miejsce w listopadzie 2011r. Zatem istnienie obaw K. K. (1) ściśle wiązało z M. K. (1), a nie z ojcem i synem K. (2). Tłumaczy to zatem jedyną zmianę w wyjaśnieniach K. K. (1), który próbował od tego momentu (wyjaśnień na k. 714-715) wytłumaczyć, że odbiorcą papierosów przywożonych przez J. T. (1) był inny M. (1), chociaż nie potrafił w żaden sensowny sposób wytłumaczyć, czemu wówczas indywidualizował go poprzez prowadzony przez niego zajazd. Dlatego też nie ma znaczenia kwestia ewentualnej rozmowy między K. K. (1) a jednym z oskarżonych K. (2). Nawet gdyby K. K. (1) miał powiedzieć, że jest to podziękowanie za spalenie domu, to nie oznacza, iż jest to nieprawda, a tylko wówczas wyjaśnienia takie byłyby niewiarygodne. Natomiast w sytuacji, gdy K. K. (1) liczył na solidarność przestępczą, a doszło do spalenia mu domu, ujawnienie udziału innych sprawców, jeżeli jest prawdą nie oznacza niewiarygodności wyjaśnień K. K. (1). Tymczasem w sytuacji, gdy wyjaśnienia K. K. (1) są zweryfikowane przez inne, wspomniane już dowody, brak jest podstaw do ich zanegowania. Nie podważa ich wiarygodności również stwierdzenie przez biegłego reakcji nerwicowej adaptacyjnej, ani fakt, że do rozpoznania K. S. (1) doszło po 4 latach od czynu. Zwykła, typowa reakcja nerwicowa na fakt zatrzymania nie powoduje u danej osoby konsekwencji w postaci konfabulacji. Obrońca K. S. (1) nie naprowadził też żadnych okoliczności wskazujących, że K. K. (1) ma problemy ze wzrokiem i zapamiętywaniem osób, albo że w wyglądzie K. S. (1) zaszły jakieś istotne zmiany w okresie między jego udziałem w przestępstwie a sporządzeniem zdjęcia rozpoznanego przez K. K. (1). W związku natomiast z wnioskiem dowodowym złożonym przez obrońcę M. i P. K. (1) na rozprawie odwoławczej, stwierdzić należy, że odróżniając sytuację adwokata jako zwykłej osoby mogącej być postronnym świadkiem zdarzeń kryminalnych, należy szczególnie odróżnić sytuację adwokata jako obrońcy. Przepis art. 178 pkt 1 k.p.k. jest pod tym względem kategoriyczny, zabraniając przesłuchania adwokata na okoliczność faktów, o których dowiedział się prowadząc sprawę lub udzielając porady prawnej. W zasadzie przesłuchanie adw. A. M. musiało zakończyć się po uzyskaniu odpowiedzi na pytanie, czy był świadkiem rozmowy jego mandanta z K. K. (1) po czynności procesowej, jaką

jest konfrontacja i czy był wówczas obrońcą oskarżonego. Te zaś okoliczności wynikają z akt sprawy. Sąd Apelacyjny w tym składzie stoi na dość pryncypialnym stanowisku, że ani osoba wnioskodawcy, ani kierunek przesłuchania (na korzyść oskarżonego) nie pozwalają na obejście zakazu dowodowego. Przepis art. 178 pkt 1 k.p.k. stwierdza wyraźnie, że „nie wolno przesłuchać w charakterze świadka obrońcy”.

Ostatnia kwestia dotycząca kompletności materiału dowodowego dotyczy przesłuchania G. M. (1) i S. S.. O konieczności przesłuchania tego ostatniego wniósł obrońca oskarżonego M. K. (1) dopiero w apelacji, a następnie w przemówieniu końcowym w trakcie rozprawy apelacyjnej. Tymczasem S. S. nie był świadkiem transakcji w zajeździe prowadzonym przez M. K. (1), a jedynie udzielał B. L. (1) pieniędzy na zakup papierosów przez B. L. (1) od J. T. (1) z przeznaczeniem dla M. K. (1). S. S. zatem nie wniósłby do sprawy niczego więcej, aniżeli to co przekazał K. K. (1) występujący w jego imieniu jako gwarant otrzymania zwrotu pożyczonych pieniędzy, gdyż całą relację o tym zdarzeniu miałby od K. K. (1). Dlatego przesłuchanie S. S. nie wniosłoby niczego do materiału dowodowego.

Odnośnie przesłuchania G. M. (1), skarżący zarzucił Sądowi obrazę art. 9 k.p.k. poprzez zaniechanie przesłuchania tego świadka i nie zadanie mu pytania odnośnie pochodzenia papierosów przywiezionych od niego w celu przechowania przez K. K. (1). Skarżący wywodzi, że skoro G. M. (1) nie postawiono zarzutu, to oznacza, że przywożony od niego towar był legalny, co jest wywodem całkowicie dowolnym, bo nie znajdującym oparcia w jakichkolwiek dowodach. G. M. (1) został przesłuchany przed Sądem na rozprawie w dniu 30.06.2014r, i wówczas nikt nie zadał mu tego pytania, które obecnie postuluje obrońca oskarżonych. Obrońca oskarżonych działa oczywiście na ich korzyść, a zatem fakt, że nie pytał świadka o legalność pochodzenia papierosów oznacza, iż okoliczność ta była co najmniej obojętna dla reprezentowanych przez niego oskarżonych. Stawianie w tej sytuacji zarzutu Sądowi nie wydaje się uzasadnione. Nie wolno też tracić z pola widzenia okoliczności, że postawienie określonych zarzutów osobie jest autonomiczną decyzją organów ścigania i prokuratora, zatem nie może to być podstawą zarzutu wobec Sądu I instancji, a tylko zarzuty stawiane zaskarżonemu wyrokowi mogą być podstawą orzekania Sądu odwoławczego. Wreszcie, w sytuacji, gdyby świadkowi miała grozić odpowiedzialność karna, mógłby uchylić się od odpowiedzi na zadane pytanie, a doświadczenie uczy, że tak najczęściej się dzieje. Takie stwierdzenie uprawdopodobnia dodatkowo okoliczność, że G. M. (1) całkowicie neguje, by znał K. K. (1), jak również fakt umawiania go z P. K. (1), gdy tymczasem oskarżeni w apelacji ich obrońcy wywodzą, że w okresie objętym zarzutem przewozili dla G. M. (1) papierosy, z jego hurtowni, lecz były one oznaczone znakami akcyzy (zarzut 1. apelacji obrońcy oskarżonych P. i M. K. (2)). Dlatego nie uwzględniając tych zarzutów i wniosków, należało dojść do wniosku, że Sąd I instancji zgromadził kompletny materiał dowodowy i nie znajdują uzasadnienia wnioski o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Tak zgromadzony materiał dowodowy został prawidłowo oceniony i w szczególności nie można formułować wniosku o obrazę art. 7 k.p.k. podczas oceny dowodów stanowiących podstawę skazania K. S. (1), P. K. (1), M. K. (2) i M. K. (1).

Odnośnie sprawy K. S. (1) nie znajduje uzasadnienia zarzut obrazy art. 424 k.p.k., chociaż niewłaściwa, zdaniem skarżącego ocena dowodów, uzasadniałaby postawienie zarzutu z art. 7 k.p.k., bowiem art. 424 k.p.k. nie ma nic wspólnego z oceną dowodów. Oceniając jednak zarzut ten przez pryzmat zasady swobodnej oceny dowodów, należy wskazać, iż Sąd poradził sobie z tą kwestią, wskazując przyczyny, dla których dowód z wyjaśnień K. K. (1) uznał w tym zakresie za wiarygodny. Z przyczyn wskazanych wyżej, Sąd odwoławczy podzielił wiarygodność wyjaśnień tego oskarżonego i nie znalazł powodów, by uznać wyjaśnienia K. S. (1) za wiarygodne, tym bardziej, że sam oskarżony nie potrafił wskazać powodów, dla których miałby być pomawiany. Niewielka zaś rola oskarżonego znalazł swoje odzwierciedlenie w wymierzeniu samoistnej grzywny w wysokości 80 stawek dziennych po 60 złotych. Przy ustalaniu stawki dziennej Sąd musi mieć na uwadze, że minimalna wysokość tej stawki jest znacznie wyższa aniżeli w Kodeksie karnym i w przypadku czynu popełnionego w 2009r. wynosiła 43 złotych. Ustalenie wysokości stawki na 60 złotych nie nosiło cech rażącej surowości.

Przy okazji tego stwierdzenia, należy wysoko ocenić zaskarżony wyrok pod względem merytorycznym, gdyż rzadko spotykana jest taka dbałość o prawidłową kwalifikację (uwzględnianie wartości małej, dużej i wielkiej), prawidłowe ustalanie wysokości stawek dziennych za czyny określone w Kodeksie karnym skarbowym, jak i prawidłowe wyliczenie wartości cła oraz akcyzy. Pod tym względem nie można postawić Sądowi I instancji najmniejszego zarzutu.

Przechodząc do kwestii sprawstwa M. K. (1), mimo nieprzyznania oskarżonego do tego czynu, spełnione zostały wszystkie zasady oceny wyjaśnień współoskarżonego pomawiającego. Wyjaśnienia K. K. (1) uległy bowiem częściowej weryfikacji, bo nie do wszystkich czynów istniały postronne osoby, niczego nie zyskiwał, bowiem nawet nie zastosowano do niego nadzwyczajnego złagodzenia kary, a wymierzona kara 2 lat pozbawienia wolności oraz 350 stawek dziennych grzywny była wyższa aniżeli w przypadku M. K. (1); odnosząc ją zaś do czynów XIII i XVII, kary te były takie same. Wycofanie się z wyjaśnień na niekorzyść M. K. (1) poprzedzone było żądaniem zmiany takich wyjaśnień, o czym zgłosił organom prowadzącym postępowanie, zaś przyczyny zmiany wyjaśnień nie dawały się rozsądnie wytłumaczyć, poza oczywiście obawą przed M. K. (1). Ostatni wreszcie, argument, czemu pretensje za dokonaną kradzież papierosów kierowane były pod adresem B. L. (1), a nie M. K. (1) wynikają wprost z materiałów sprawy. B. L. (1) przecież nie kwestionuje faktu, że dokonał tej kradzieży z premedytacją, o czym świadczy dokonanie pierwszej transakcji po to, by wzbudzić ufność dostawcy i dokonać kradzieży przy drugiej sposobności. Zresztą okoliczności czynu były takie, że do przejęcia samochodu doprowadziła osoba występująca w imieniu S. S., a nie M. K. (1), stąd logiczne jest, że nie do niego były kierowane pretensje. W związku z tym Sąd odwoławczy nie podzielił również zarzutów przeciwko rozstrzygnięciu o winie i karze M. K. (1).

Apelacja obrońcy oskarżonych P. i M. K. (2) podnosi, że nie ustalono, by przewożony przez nich towar stanowiły legalne, oznakowane akcyzą papierosy. Zarzut ten abstrahuje od okoliczności działalności prowadzonej wówczas przez K. K. (1), polegającej na udziale w obrocie papierosami nie oznakowanymi polskimi znakami akcyzy. W sytuacji, gdyby przedmiotem przywozu były papierosy oznakowane znakami akcyzy niepotrzebne byłyby dodatkowe środki ostrożności w postaci pilotowania transportu papierosów w drugim samochodzie, mającym na celu ostrzeżenie o kontroli policyjnej lub celnej. Wreszcie, wersja ta nie wskazuje po co miałyby dojść do przewiezienia rzekomo legalnych papierosów z hurtowni w inne miejsce w celu ich przechowywania. Zachowanie takie ma sens wówczas, gdy ich przedmiotem jest nadmiar nielegalnych papierosów, które należy uchronić przed wykryciem, a rozproszenie miejsca ich składowania spełnia ten cel. Natomiast w sytuacji, gdy papierosy są legalne, czyli posiadane przez zarejestrowany podmiot (dział II rozdział 3, szczegółowo rozwijany w dziale III rozdział 2, 3, 4 i 5a ustawy o podatku akcyzowym), przewożone są do nielegalnego odbiorcy, nie sposób uznać wersję M. i P. K. (1) za wiarygodną.

W przedmiocie rodzaju przewożonych papierosów, wskazać należy, że wiedza K. K. (1) nie jest wiedzą typowego, detalicznego odbiorcy papierosów, który nie kupuje ich i nie przewozi w ilościach 14.400 pakietów („sztang”). Fakt, że wiedzieli oni o tym jakiego rodzaju papierosy są przewożone nie wynikał z tego, że otwierali oni każdy karton i sprawdzali, czy papierosy są oznaczone akcyzą i jakiego gatunku są te papierosy, ale wynikają z informacji przekazywanych wcześniej, gdy dochodziło do zawarcia umowy przechowania papierosów. Jak już wspomniano okoliczności przewozu tych papierosów, podejmowane środki ostrożności wskazują, że prawdziwa jest wersja K. K. (1), a nie oskarżonych K. (2). Obrońca pomija kwestię, że ewentualny brak umyślności oskarżonych nie zwalnia ich od odpowiedzialności, bowiem przestępstwo z art. 65 k.k.s. ma swój nieumyślny odpowiednik w art. 65 §2 k.k.s., ale w sposób nieuprawniony pomija kwestię właśnie świadomości tego co i w jakich okolicznościach było przewożone. Wreszcie, nie może uchodzić z pola widzenia Sądu okoliczność, że przyczyny, jakie podawał P. K. (1) jako wytłumaczenie pomówień K. K. (1) w trakcie konfrontacji (k. 777-781) są nieracjonalne, gdyż wskazał, że K. K. (1) „być może wkręca mnie za to, że wystawił z B. dom G. (1), który został okradziony”. Jeżeli ktokolwiek w tej sytuacji miałby powody do „wkręcania”, to nie K. K. (1). Dlatego Sąd odwoławczy nie podzielił zarzutów apelacji obrońcy oskarżonych M. i P. K. (1) oraz wniosku o ich uniewinnienie.

Odnosząc się do apelacji obrońcy oskarżonego B. L. (1), zaskarżającej wyrok w najwęższym zakresie, czyli tylko co do kary, stwierdzić należy, że i w tym zakresie Sąd I instancji wydał prawidłowe rozstrzygnięcie. Sąd odwoławczy nie znajduje podstaw nakazujących wyjście poza granice zaskarżenia, a zatem przyjąć należy, że B. L. (1) dopuścił się 8 przestępstw: z art. 258 §1 k.k. oraz 7 przestępstw skarbowych, generalnie skierowanych przeciwko obowiązkom akcyzowym i celnym, a dotyczących głównie papierosów i tytoniu. Długotrwałość czynów (od października 2008r. do listopada 2011r.), wielość czynów, współdziałanie z innymi osobami w różnych konfiguracjach osobowych, wreszcie wielka wartość akcyzy narażonej na uszczuplenie jego czynami, wynosząca 5,587 mln złotych, wskazują, że tak kary jednostkowe, jak i kara łączna pozbawienia wolności są karami wyważonymi i nie można ich uznać za rażąco

niewspółmiernie surowe. Sama zaś kara łączna pozbawienia wolności kwestionowana w apelacji obrońcy B. L. (1) wymierzona musiała być w granicach od roku do 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Średnia ważona kara równo odległa od dolnej i górnej granicy kary łącznej wynosiła zatem 3 lata i 3 miesiące pozbawienia wolności. Wymierzając zatem 3 lata pozbawienia wolności, Sąd I instancji wymierzył karę nieco niższą, niż kara uśredniona. Zważywszy właśnie na wielość czynów, różne konfiguracje osobowe, czy znaczny odstęp pomiędzy czynami, kara taka musi zostać uznana za właściwą. Nie przekonuje zaś twierdzenie o drugoplanowej roli oskarżonego, ani też o konieczności uwzględnienia napadu na oskarżonego i poważnych skutków dla jego zdrowia. Zarówno napad, jak i rzeczywiście ciężkie skutki pobicia dla jego zdrowia, łącznie z kilkutygodniowym pobytem na OIOMie nie były wynikiem jakichś społecznie pożądaných, czy chociażby akceptowanych zachowań (np. złożenie wyjaśnień umożliwiających wykrycie sprawców przestępstw), ale były skutkiem oszukania innych przestępców, notabene też przestępstw skarbowych dotyczących papierosów. Sąd odwoławczy nie podzielił zatem zarzutu, ani wniosku apelacji obrońcy oskarżonego B. L. (1).

Dlatego na podstawie art. 437 §1 k.p.k. Sąd Apelacyjny w Szczecinie, nie znajdując podstaw nakazujących wyjście poza granice zaskarżenia (art. 435, 439, 440, ani 455 k.p.k.) i uznając, że apelacje obrońców oskarżonych nie zasługują na uwzględnienie, utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Sąd rozstrzygnął o wynagrodzeniu obrońców oskarżonych Ł. M., W. P. i K. S. (1) na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k., § 2 ust. 3, § 14 ust. 2 pkt 5, § 19 pkt 1 i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013r. poz. 461), podwyższając wysokość wynagrodzenia adw. M. P. o zwrot kosztów przejazdu na rozprawę apelacyjną.

O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 636 §1 i art. 633 k.p.k. oraz art. 2 ust. 1 pkt 3 i 4, art. 3 ust. 1 i art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983r. Nr 49, poz. 223 ze zm.), nie znajdując podstaw do zwolnienia oskarżonych od ponoszenia wydatków za postępowanie w częściach ich dotyczących, ani do zwolnienia od opłaty. W przypadku oskarżonych, którym wymierzono dwie kary, opłata naliczana była od tej kary, która była przedmiotem zaskarżenia.

(A. Wiśniewski) (M. Żelazowski) (G. Chojnowski)